

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

جمعه ۱۳ می ۲۰۲۲

ناتور رحمانی

هدیه

ما ستم دیدگان تاریخیم، عمر ما از خانه های گلی کهنه ای کرایبی، از کوچه های گل آلود و تنگ پائین شهر، در هلهله فروشنده های دوره گرد و ازدحام بازار فقر آغاز میگردد!!؟
تحقیر و سرزنش بزرگترین ارمغانیست که زندگی برای ما در انبارش همیشه داشته است، پدرهای ما و بچه های ما، فشرده شده در چنگال بیماری های گوناگون مرگ های زودرس را در نبود دارو و درمان تجربه میکنند، و آنچه از کار مزدوری در سیستم کهنه تولید به دست میاورند مصرف گور و کفن را هم کم میاورد.

و مادرهای ما، دخترهای ما و خواهرهای ما با دست های استخوانی و پنجه های کج شده از زحمت تغاره و تنور گلوی خویش را بخاطر تخریش و تخریب شش ها و (توبرکلوز) هرازگاهی میفشارند، تا اگر بتوانند سموم گاز را از حلقوم برون کنند که دود هر خار و خس و خاشاک را بنام درگیران پف پف نموده فرو برده اند، آنها عشرت ندیده با عسرت مرده اند، و یا در آرزوی یک لحظه آرامش همه عمر پُردرد شانرا پا برهنه دویده اند.

و جوانان ما، آنهایی که اگر از دام تباه کن اعتیاد و مواد مخدر رسته باشند، درخت نوبر عمر شان در تنور سیاست برتری جویی و عظمت طلبی های سیاست مداران ترفندباز خاکستر میگردد، آنها سربازان گمنام عقیده و عقده اند.

آری، ما چنینیم، و ما را چنین می شناسند، تا لحظه عصیان، تا هنگام ستیز توفانزا و تا زمانی که شرار خشم ما برای رسیدن به حقوق انسانی و آزادی های فردی و اجتماعی، ستم و ستمگر را در جهان نماند، آنگاه زندگی انسانی، عمر پُربار و شاد، دست های پُر و شکم های سیر، سرپناهی

گرم و آرام و حُرمت خواهیم داشت، آنگاه ما محبت و برابری را، عدالت و امیدواری، سرور و
خشنودی را به همدیگر هدیه خواهیم داد

(ناتور)